

Yirmi Altı Yıllık Boşluk

– Silüet · 20 Nisan 2013

Malk, mülk dediğin ne ki; ne ki hanlar, hamamlar?
İnsanın eksiğini ancak Allah tamamlar.

***

Bir diğer buz parçası nasıl kayarsa buzda,
Öylece bu boşluğa kaydı ya ruhumuz da!

Ne açacak kapısı, ne kaçacak bacası...
Mahpusluğa komşudur bu boşluk bulmacası.

Konuşmak ne ki; harf ne, hece ne, kelime ne?
Kendi ağzın kelepçe vurur her kelimene!

Ayrışır birbirinden dudak, çene, dil, damak,
Sığalmak, derinleşmek, olmak ya da olmamak...

Ne başın mavi göğün, ne ayakların yerin,
Ne de kızıl boşluğu görebilir gözlerin!

Aynı çizgide gider gelir evvel ve ahir,
Bir yan ölüm, bir yan yaşamaya müzahir.

Çalış, çabala, didin; yırtmak için boşluğu,
Zarında nefesinden yalnız ince bir buğu...

Kazsan bile kabrini; ya bol gelir, ya da dar...
Nihayet biraz daha çirkefleşir, o kadar!

Tam surlarda yapışır yakana sınırsızlık,
Yapışır ve haykırır: "Bunun adı hırsızlık!"

Bir yumruk darbesiyle yıkılmaz ki o surlar,
Sen tutsaksın, ufkunda çepeçevre kusurlar...

Sana ait tek zerre bulamazsın sen sende,
Boşluğun o buz kesen nefesi var ensende.

Ruhunda çizgi çizgi ayak izi çiyanın,
Biraz ekmek, biraz su veren şu gardiyanın,

Fark ettiği bir savaş hezimetini var sende,
Sen kendini ne kadar yükseklerde görsen de...

Boşluk sana efendi, sen boşluğuna uşak...
Çırpınma, çırpındıkça batarsın kuşak kuşak!

Bir el, ya gökten bir el, yahut bir nur işçisi,
Aklındaki her türlü söküğün dikişçisi,

Söküp seni boşluktan teştinde yoğuracak,
En arınmış halinle yeniden doğuracak...

Yeniden ak pak alın, duan yeniden kanat...
Geçecek ruhun senden, işte ebedi sanat!

Olur olmaz her yerde kurt düşse de içine,
Yolun yanaşmayacak neden'e ve niçin'e.

Hiçlik filozofundan alacağın her yanıt,
Her biri ayrı veciz, ayrı bir ulu anıt.

Geriye kalan yalnız boşluğunun posası,
Ölümlü bütünlüşmek ölümsüzlük yasası...

Boşluk büyük, yol uzun, hadi bul, kendini bul!
Sen bir kölesin; uğraş, didin, efendini bul!